

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/138/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224201485
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2224201485.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a členov senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A. B. C., nar. XX.X.XXXX a B. B. C., nar. X.X.XXXX, obe bytom u otca, zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, Ádorská 41, Dunajská Streda, deti matky: D. E. C., nar. XX.X.XXXX, t.č. na neznámom mieste, a otca: B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom F. G. XXX/XX, H. F., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Kuzmom, Duklianska 8, Svidník, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 5P/52/2024-39 zo dňa 9.5.2024 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1.

Uznesením zo dňa 9.5.2024 súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa otec maloletých v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností domáhal nariadenia neodkladného opatrenia pozastavením výkonu rodičovských práv a povinností matky k maloletým deťom.

2.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia otec maloletých v návrhu uvádzal, že jeho manželka a súčasne matka maloletých detí je nezvestná. K zmiznutiu matky maloletých detí došlo tak, že dňa 21.11.2017 v čase okolo 04.45 hod. matka maloletých detí vyšla z domu na záchod a nevrátila sa. Zmiznutie bolo oznámené polícii dňa 21.11.2017 o 10.00 hod.. Do zmiznutia matky maloletých detí žili všetci spolu u rodičov navrhovateľa. Po zmiznutí matky maloletých detí tieto ostali žiť s otcom u jeho rodičov. Z konania vedeného na Chustskom okresnom súde v Zakarpatskej oblasti vo veci č. 321/1739/21, konanie č. 2-0/309/64/21, vyplýva, že v deň zmiznutia sa matka maloletých detí správala normálne, bola v práci, večer sa normálne vrátila domov, pričom s manželom mali dobrý vzťah, bola láskavou matkou a vždy sa o manžela a o maloleté deti starala. Dôvody jej zmiznutia nie sú známe. Z rozhodnutia v mene Ukrajiny Chustského okresného súdu Zakarpatskej oblasti zo dňa 26.7.2021, vec č. 309/1739/21, konanie č. 2-0/309/64/21, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.8.2023, vyplýva, že tamajší súd vec, právne posúdil podľa čl. 43 Občianskeho zákonníka Ukrajiny, podľa ktorého môže byť fyzická osoba vyhlásená za nezvestnú, ak počas jedného roka neexistujú informácie o jej pobyte v mieste trvalého pobytu. Pri vyhlásení osoby za nezvestnú sa uplatňuje vyvrátiteľná domnienka, že osoba je nažive, ale jej miesto pobytu v danom čase nie je možný určiť. Po vyhlásení osoby za nezvestnú nastávajú právne následky podľa čl. 44 Občianskeho zákonníka Ukrajiny: najmä majetkové opatrovníctvo nad nezvestnou osobou, plnenie občianskoprávných povinností v prospech nezvestnej osoby, uhrádzanie dlhov, účet nezvestnej osoby z jej majetku a správa tohto majetku v jej záujme, výživa osôb, ktoré je povinná nezvestná osoba vyživovať podľa zákona na úkor tohto majetku. Po vypuknutí medzinárodného ozbrojeného konfliktu na Ukrajine sa maloleté deti stali utečeneckými a na Slovensku sú s otcom odo dňa 6.3.2022. Maloleté deti obývajú s otcom 4-izbový byt v H. F., ktorý otec nadobudol do podielového

spoluvlastníctva s novou partnerkou. Vzhľadom na obdobie, ktoré uplynulo od zmiznutia biologickej matky maloletých detí, započal otec nový vzťah. Deti vnímajú novú partnerku otca ako svoju matku. Maloleté deti majú zabezpečený plný harmonický rozvoj ich osobnosti.

Podľa súdu prvého stupňa neodkladným opatrením súd poskytuje ochranu právam a právom chráneným záujmom účastníkov a zabezpečuje úpravu stavu pomerov tak, aby svojim rozhodnutím sledoval ako prvoradá záujem maloletého dieťaťa, ktorého sa toto rozhodnutie bezprostredne dotýka. V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

Po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, súdneho spisu súd dospel k záveru, že podmienky, za ktorých možno nariadiť neodkladné opatrenie, v tomto prípade splnené neboli. Úpravou neodkladných opatrení zákon umožňuje riešiť také situácie, kde je potrebný okamžitý zásah súdu, čo v danom prípade splnené nie je. Otcom navrhované neodkladné opatrenie nemá charakter naliehavosti, nakoľko súd má za to, že z predloženého tvrdenia nebolo možné vyvodiť jednoznačný záver, že život, zdravie a priaznivý vývoj maloletých detí sú vážne ohrozené. Navrhovateľ totiž v tomto smere nepredložil súdu relevantné dôkazy, na základe ktorých by bolo možné konštatovať také porušenie alebo ohrozenie práv maloletých detí, ktoré by odôvodnili dočasnú úpravu formou neodkladného opatrenia.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol skutočností odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy. Nariadenie neodkladného opatrenia totiž predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, aby neboli pochybnosti o potrebe okamžitej a dočasnej úpravy. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže maloleté deti nie sú ohrozené na živote, z obsahu návrhu nebolo možné vyvodiť naliehavosť a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

3.

Proti tomuto uzneseniu podal otec maloletých detí v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny rozhodnutia súdu prvého stupňa tak, aby jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pozastavením výkonu rodičovských práv a povinností matky na čas do rozhodnutia vo veci samej bolo vyhovené, alternatívne, s poukazom na ustanovenie § 27 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov, aby súd udelil súhlas miesto matky maloletých so zlúčením maloletých s ich otcom B. C. a s udelením prechodného pobytu maloletým.

4.

Uvádza, že odvolanie podáva z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) a písm. f) CSP (zákon č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok), ako aj podľa § 62 ods. 1 CMP (zákon č. 161/2015 Z.z., Civilný mimosporový poriadok).

5.

Podľa odvolateľa je rozhodnutie súdu prvého stupňa arbitrárne, vydané formalisticky a nedostatočne odôvodnené, nekorešpondujúce s návrhom a preto nepreskúmateľné.

6.

Súd prvého stupňa sa podľa neho iba ostentatívne obmedzil na určitý výňatok skutkových tvrdení otca, na ktorých, vyplývajú z odôvodnenia napádaného uznesenia, zakladá svoje rozhodnutie, avšak v ďalšom úplne rezignuje na ďalšie podstatné skutkové tvrdenia, file_0.jpg

file_1.wmf

práve sa týkajúce odôvodnenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré boli uvedené v návrhu zo dňa 17.4.2024. V závere rozhodnutia, súd prvej inštancie konštruuje úsudky na základe premis, že otcom navrhované neodkladné opatrenie nemá charakter naliehavosti, pretože otec nepreukázal, že život, zdravie a priaznivý vývoj maloletých detí sú vážne ohrozené a nepredložil súdu relevantné dôkazy, na základe ktorých by bolo možné konštatovať ohrozenie práv maloletých detí, ktoré by odôvodnili dočasnú úpravu formou neodkladného opatrenia.

Súd prvej inštancie vôbec neuvádza myšlienkový proces, ktorým dospel k záveru, že navrhované neodkladné opatrenie nemá charakter naliehavosti, iba formalisticky, na základe s výrokom o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nesúvisiacich (bod 2. odôvodnenia napádaného uznesenia) čiastkovo vyňatých skutkových tvrdení uvádza, že navrhované neodkladné opatrenie nemá charakter naliehavosti.

7.

Ak súd podľa odvolateľa ďalej dôvodí tým, že maloleté deti nie sú ohrozené na živote, a že z predloženého tvrdenia nebolo možné vyvodiť jednoznačný záver, že život, zdravie a priaznivý vývoj maloletých detí sú vážne ohrozené, mal súd prvej inštancie zrejme na mysli hypotézu právnej normy ust. v S 365 ods. 1 CMP. Súd prvej inštancie však v právnej časti odôvodnenia, obsahujúcej právne normy, podľa ktorých postupoval, teda vec právne posúdil, neuvádza ust. 365 ods. 1 CMP, ani iné ustanovenia lex specialis vzťahujúce sa na právnu úpravu neodkladného opatrenia. Je teda zrejme, že súd prvej inštancie postupoval tak, ako uviedol, podľa 325 ods. 1 CSP (lex generalis).

Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonnej úpravy potreba bezodkladne upraviť pomery. Podľa ustálenej judikatúry vnútroštátnych súdov, pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje, aby navrhovateľ osvedčil danosť práva a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov.

Hypotéza právnej normy ust. v 325 ods. 1 CSP neobsahuje podmienky spočívajúce vo vážnom ohrození života, zdravia a priaznivého vývoja maloletých detí, ale v potrebe bezodkladne upraviť pomery, ktoré sú na voľnej úvahe súdu. Autentickým výkladom (z dôvodovej správy) treba dospieť k záveru, že zákonodarca ustanovil hypotézu právnej normy ust. v S 325 ods. 1 CSP širšie, ako lex generalis, a ponechal vyhodnotenie bezodkladnej úpravy pomerov konajúcemu súdu. Odôvodnenie súdu prvej inštancie iba tým, že život, zdravie a priaznivý vývoj maloletých detí nie sú vážne ohrozené, nemá oporu v zákone a je prekročením miery voľnej úvahy súdu.

Vyhodnotenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov nemôže byť založené na svojvôli súdu, ale musí byť riadne odôvodnené, pretože, ako bolo uvedené, účastník konania má právo na riadne a presvedčivé rozhodnutie súdu (S 220 CSP). Konštatovanie súdu prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia právnickou floskulou „súd má za to“, ktorá nepredstavuje jednoznačné a presvedčivé presvedčenie súdu o danom závere, nie je a nemôže byť dostatočne jasnou odpoveďou na žiadosť účastníka konania domáhajúceho sa poskytnutia rozhodnutia súdu (prvej inštancie) vo veci bezodkladnej úpravy pomerov.

Ak súd prvej inštancie uvádza, že navrhovateľ nepredložil súdu relevantné dôkazy a navrhované neodkladné opatrenie nemá charakter naliehavosti, súd prvej inštancie evidentne nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Zo skutkových tvrdení otca i predložených prameňov dôkazu jasne a bezrozporne vyplývajú dve podstatné skutočnosti. Prvou je, že na OCP PZ Košice prebieha konanie o udelenie prechodného pobytu vo vzťahu k obom maloletým deťom, pod sp. zn. PPZHCP-P06-2166-003/2024-PC, pokiaľ ide o maloletého A. C., a pod sp. zn. PPZ-HCPP06-2164-003/2024-PC, pokiaľ ide o maloletého B. C.. Ako bolo uvedené v návrhu zo dňa 17.4.2024, obsahovo totožnými rozhodnutiami OCP PZ Košice, obe zo dňa 7.3.2024, správny orgán prerušil konanie a vyzval na doloženie rozsudku súdu o zverení dieťaťa do starostlivosti otca. Obidve konania boli prerušené totožne na 60 kalendárnych dní. Druhou skutočnosťou je, že matka maloletých detí je nezvestná, čo je preukázané rozhodnutím ukrajinského súdu, vzhľadom na to, že ukrajinské občianske právo pozná inštitút nezvestnosti osoby. Matka maloletých detí však nie je vyhlásená za mŕtvu, a to ani podľa slovenského, ani podľa ukrajinského práva. Na základe uvedeného, a k file_2.jpg

file_3.wmf

návrhu zo dňa 17.4.2024 priloženými prameňmi dôkazu preukázaného, je nesporné, že matka maloletých detí je nezvestná 6,5 roka. Z uvedeného možno bezpečne vyvodiť záver, že file_4.jpg

file_5.wmf

matke maloletých detí bráni závažná prekážka vo výkone jej rodičovských práv a povinností (a to jej nezvestnosť). Súd prvej inštancie hmotnoprávny nárok nijakým spôsobom nerozporoval, a teda nevyvrátil danosť práva. Podľa ustálenej judikatúry vnútroštátnych súdov, pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje, aby navrhovateľ osvedčil danosť práva a potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Pokiaľ ide o danosť práva, predpokladmi pozastavenia výkonu rodičovských práv a povinností sú, ako bolo uvedené aj v návrhu zo dňa 17.4.2024, existencia závažnej prekážky brániaca rodičovi vo výkone jeho rodičovských práv a povinností a záujem maloletého dieťaťa (S 38 ods. 1 ZOR). Podľa ustálenej judikatúry i doktríny, za závažnú prekážku možno považovať dokonca aj dlhodobé odlúčenie od dieťaťa pre štúdium, výkon povolania, zlý zdravotný stav alebo výkon trestu odňatia slobody, a minori ad maius je za závažnú prekážku preto v tomto prípade nesporne potrebné považovať 6,5 ročnú nezvestnosť matky maloletých detí potvrdenú ukrajinským súdom, kde rozhodnutie ukrajinského súdu je listinným prameňom dôkazu, v tomto konaní vykonávanom ako dôkaz listinou. Pokiaľ ide o aplikáciu tohto ustanovenia, je doktrinálne i judikatórne známe, že pozastavenie rodičovských práv a povinností jednému rodičovi (ako najmenej invazívny zásah) sa neodôvodňuje vinou rodiča, ale záujmom maloletého dieťaťa. Záujem maloletých detí je prvoradým hľadiskom, na ktoré sa prihliada pri každom rozhodovaní o nich.

Súd prvej inštancie absolútne rezignoval na zistenie záujmu maloletého dieťaťa a rozhodnutie vydal absolútne formalisticky. Navyše, kolízneho opatrovníka súd prvej inštancie ustanovil až po takmer mesiaci, a aj to v rozhodnutí o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a nie samostatným rozhodnutím, ako sa to file_6.jpg

file_7.wmf

robí takmer na celom Slovensku, v dôsledku čoho (takto neskoro ustanovený) kolízny opatrovník vôbec neexistoval (a tým činom nezistil) záujem maloletého dieťaťa. Uvedeným postupom súd prvej inštancie navyše nepostupoval v súlade so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania (čl. 12 základných princípov CMP). Ako bolo už raz uvedené, postup súdu v rozpore s právnou normou ustanovenou v CSP je postupom contra legem a teda v rozpore s ústavným princípom legality štátnej moci (facultas agendi) zakotveným v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, a tým v rozpore s princípom právneho štátu.

Pritom v tomto konkrétnom prípade je záujem maloletých detí nepochybne daný a osvedčený. Na OCP PZ Košice prebiehajú dve konania o udelenie prechodného pobytu pre maloleté deti navrhovateľa. Týmto maloletým deťom je v súčasnosti poskytnuté len dočasné útočisko ako forma medzinárodnej ochrany, ktoré však, ako z názvu tohto inštitútu humanitárneho a medzinárodného práva vyplýva, má len dočasný charakter, a je mimoriadne závislé od vôle a od rozhodnutia vlády SR a členských štátov EU. Vláda SR už niekoľkokrát avizovala zrušenie dočasného útočiska a rovnako tak neoficiálne avizovala prostredníctvom jednotlivých OCP, že cieľom zrušenia poskytovania dočasného útočiska má byť zmena tejto dočasnej medzinárodnej ochrany na niektorý z typov prechodného alebo trvalého pobytu cudzincov. V prípade zrušenia dočasného útočiska tieto maloleté deti stratia právny titul na legálny pobyt na území SR, a rovnako tak stratia právny základ na legálne zdržiavanie sa na území SR. Inými slovami, ak nebude maloletým deťom udelený prechodný pobyt, hrozí im navrátenie na Ukrajinu do vojnovnej zóny (a rozpad rodiny, keďže ich otec má prechodný pobyt na území SR a dokonca vlastní nehnuteľnosť), čím dochádza k porušeniu ich práv nielen garantovaných Dohovorom o právach dieťaťa, ale aj Dohovorom o právnom postavení utečencov (vyhláseným ako oznámenie MZV SR č. 319/1996 Z. z.), ktorým je SR viazaná. Uvedená reálna hrozba podložená oficiálnymi a inými vyjadreniami výkonnej moci (S 186 CSP) mimoriadne ohrozuje práva maloletých detí na ich bezpečnosť, stabilitu, najlepší záujem, právo na súkromný a rodinný život vyplývajúci z vnútroštátnych i medzinárodnoprávných noriem ut supra. Uvedené skutočnosti súd ako garant spravodlivosti a ako orgán, ktorého úlohou je poskytnúť aj účinnú preventívnu ochranu, nemôže pri rozhodovaní o maloletých deťoch prehliadnúť. Súd rovnako nemôže nebrať do úvahy skutočnosť, že prebieha konanie na inom orgáne verejnej moci, ktoré bolo prerušené a bola uložená lehota na predloženie rozhodnutia súdu, ktoré nie je možné získať, kde sa žiada dodať, že ide o administratívne mimoriadne náročné konanie, doklady ku ktorému je zo zákona možné doložiť (vo väčšine prípadov) nie staršie ako 90 dní, čím po zamietnutí žiadosti z dôvodu nedoloženia požadovaného dokladu (rozhodnutia súdu) už predložené doklady stratia svoju platnosť a vzhľadom na prebiehajúci medzinárodný ozbrojený konflikt na Ukrajine je ich obstaranie spojené s mimoriadne náročnými prekážkami, čo však na účely konania o udelenie prechodného pobytu nemá oporu. Navyše je zrejme, že file_8.jpg

rozsudok o zverení maloletých detí do starostlivosti nebude možné predložiť, pretože pre jeho vydanie nie sú splnené zákonné podmienky.

Naostatok, splnomocneným právnym zástupcom bola dňa 18.4.2024 OCP PZ Košice doručená žiadosť o predĺženie lehoty zo dňa 15.4.2024, na ktorú však doposiaľ OCP PZ Košice nijako nereagovalo.

Zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu z dôvodu nedoloženého rozhodnutia súdu, v situácii, kde je skutkový stav zrejмый a preukázaný (v tomto štádiu konania) listinnými dôkazmi, formalistickým prístupom súdu prvej inštancie a postupom súdu prvej inštancie contra legem, je porušením práv dieťaťa garantovaných Dohovorom o právach dieťaťa, ktorým je SR viazaná, ústavných práv dieťaťa a práv zakotvených vo všeobecnom zákonodarstve.

8.

Odvolačný súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletých nie je dôvodné.

9.

Súd sa nezaoberal alternatívnym odvolacím návrhom, ktorým sa otec domáhal nahradenia súhlasu matky so zlúčením maloletých s ním, nakoľko úlohou odvolacieho súdu v tomto odvolacom konaní bolo preskúmanie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu vydaného v konaní, ktorého predmetom takýto návrh otca nebol. Súčasne nemôže ísť ani o nový návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia, o ktorom by bol odvolací súd príslušný rozhodovať podľa § 362 Civilného mimosporového poriadku.

10.

Podľa zistenia odvolacieho súdu vykonal súd prvého stupňa dokazovanie vo veci v rozsahu zodpovedajúcom potrebám rozhodovania o neodkladnom opatrení (odvolateľ, pokiaľ namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov, opomenul uviesť, ktorých dôkazov a s akým významom pre konanie sa toto jeho tvrdenie týka), vykonané dôkazy vyhodnotil správne a na ich základe prijaté závery dostatočne jasne a zrozumiteľne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, pričom sa nedopustil ani iných pochybení, ktorých možným následkom by bola nesprávnosť či nezákonnosť rozhodnutia.

11.

Súd prvého stupňa v obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia v zásade správne charakterizoval konanie o nariadenie a samotný inštitút neodkladného opatrenia, ktorý je výnimočným procesným inštitútom, ktorého použitie v konaniach vo veciach maloletých prichádza do úvahy iba v prípadoch, ak je ohrozené zdravie, život, výchova alebo výživa maloletého dieťaťa, prípadne iný jeho dôležitý záujem, a situácia vyžaduje okamžitý zásah súdu nariadením neodkladného opatrenia, ktoré je spôsobilé toto ohrozenie odvrátiť.

12.

V danom prípade otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol žiadne skutočnosti svedčiace o naliehavosti situácie detí (o potrebe urýchleného rozhodnutia o pozastavení výkonu rodičovských práv matky) a neidentifikoval taký ich dôležitý záujem, ktorý by nariadením neodkladného opatrenia mohol byť ochránený, resp. neuviedol žiadnu spojitosť medzi popísanou situáciou detí a navrhovaným neodkladným opatrením, preto je nedôvodná jeho výtka súdu prvého stupňa, ktorý pre tento nedostatok návrhu nemal ani možnosť argumentovať voči tvrdeniam navrhovateľa, že rezignoval na podstatné skutkové tvrdenia (ktoré?) a nekonkretizoval svoj myšlienkový postup, ktorým dospel k záveru, že návrhu chýba charakter naliehavosti.

13.

V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nebolo povinnosťou súdu, aby dopĺňal dokazovanie zisťovaním záujmu maloletých, či už prostredníctvom procesného opatrovníka alebo priamo od maloletých (?), ktorý by bez nariadenia neodkladného opatrenia bol akútne ohrozený a ktorý (záujem) mal podľa požiadaviek kladených na takýto návrh ustanovením § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku bez pochybností z návrhu vyplývať.

Odvolaťovi navyiac zrejme uniklo, že taký dôležitý záujem detí, ktorého ohrozenie by odstraňovalo navrhované neodkladné opatrenie, neobsahuje ani jeho opravný prostriedok – požadovanú logickú súvislosť bezodkladného pozastavenia rodičovských práv matky nemožno vidieť v spojitosti so

skutočnosťou, že matka maloletých je nezvestnou ani v spojitosti s konaniami o udelenie prechodného pobytu, v ktorých podľa tvrdenia otca správny orgán požaduje predloženie rozhodnutia o zverení detí do jeho starostlivosti.

Odhliadnuc už od skutočnosti, že odvolací súd, v rozpore s právnym názorom odvolateľa, vo vydaní doposiaľ nepožadovaného rozhodnutia o zverení dieťaťa do starostlivosti otca pri nezvestnosti matky problém nevidel, maloletým deportácia do krajiny pôvodu vo vojnovom konflikte nehrozí nakoľko sú naďalej chránení inštitútom dočasného útočiska.

14.

Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o nenaplnení zákonných podmienok pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia a preto jeho odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

15.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).